

?Suspens en família i Covid-19

«Com a advocat de família, reitero que no es pot pretendre anar als tribunals per resoldre amb urgència un desacord d'opinió»

L'any passat, en ple confinament com a advocat matrimonialista vaig aconsellar en una entrevista a un canal de televisió: "Parleu, medieu entre vosaltres...". M'adreçava a tots aquells que, divorciats o no, tenen un règim de visites amb els seus fills o una guarda compartida i no sabien com tractar, combinar aquestes visites i alternar la guarda (custòdia fora del dret civil de Catalunya) amb el risc de Covid-19 per a la salut dels més petits i dels adults.

Vaig pensar que després dels mesos de confinament del 2020, amb tribunals inoperants per a la majoria d'assumptes i no urgents, i el que portem del 2021 tots hauríem tret lliçons constructives. I que davant les onades vàries, brots, rebrots i angoixa aquest "parlem" hauria estat un bon antídoto o almenys un bon after sun per llimar desavinences.

Doncs no. No s'ha après... o no del tot. Ni a finals de l'estiu del 20 ni d'aquest 2021. Durant aquest agost es va posar en contacte amb mi una amistat molt angoixada. Em va informar d'una situació quasi calcada a una altra de l'estiu del 2020. Que la seva ex li havia dit que dels 15 dies de vacances que la filla de 17 anys estaria de vacances, aniria cap al Cantàbric, a una zona concreta amb la més alta incidència d'aquesta cinquena onada.

Un déjà vu... La trucant em va especificar que l'ex estava vacunada i que durant aquells dies farien ruta. Li vaig dir el que sempre dic: "Parleu entre vosaltres perquè no us esteu escoltant. Us sentiu, però no us escolteu. No necessiteu un advocat i menys haver d'anar al jutjats. Parleu, si us plau".

Vaig aconsellar a aquesta amistat de no negar-se a deixar que la menor, gairebé a les portes de la majoria d'edat, a què anés de vacances per molt objectivament que sigui a la destinació seleccionada de molt alta incidència. Una crida a la responsabilitat i a la prudència.

Com a advocat de família al llarg de més de 23 anys d'exercici, sempre, reitero que no es pot pretendre anar als tribunals per resoldre amb urgència qualsevol desacord d'opinió. S'ha d'aplicar la lògica. Exposem-la d'una manera cordial. Detallem els nostres arguments i acompanyem-los amb fets que avalin les nostres pors, discrepàncies com en el cas real exposat. Siguem empàtics, assertius i busquem el moment més tranquil per evitar la tempesta judicial. I si es tracta d'una conversa fora de whatsapp, xats hiperabreujats, àudios, etc. Millor.

Parlin, no escriguin tant. Utilitzin el mòbil per parlar no només per escriure! Afrontem en els pròxims mesos de tardor 2021 la incògnita de què passarà amb la pandèmia, si les xifres tornaran a pujar, vacunats o no, o noves onades, variants i si hi haurà retallades, nous tocs de queda... I tornaran a sorgir les mateixes preguntes. "No deixis sortir el fill a la nit, que sí que el deixo...". I es creuaran amenaces a les xarxes "No et deixo anar amb els nens... ets molt permissiu". O pitjor encara... anirem al Jutjat si no estem d'acord a posar o no posar la vacuna al nostre fill/a? No si us plau. Un altre cop davant les mateixes pedres al camí. No aprenem...

Cal recordar que ja fa un any, el 31 de juliol de 2020, a Catalunya es va donar el suport definitiu a la sessió de mediació prèvia obligatòria. La Llei 9/2020, de 31 de juliol. S'ha de demostrar davant del jutge que abans d'arribar al jutjat per resoldre qüestions com l'explicada, les parts han intentat parlar, aproximar posicions.

Repeteix, parlin, amb una P majúscula. Si llavors les parts no volen mediar per la raó que considerin a bé, o si al final es trenca l'entesa, l'assumpte se seguirà davant del jutge. És trist haver

de forçar-lo, però és benvingut que s'imposi la gestió mediada d'un conflicte. I deixar de banda l'expressió xulesca "ens veiem als tribunals", "et denunciaré, demandaré...".

I si no és possible tenir un diàleg tranquil entre vostès, parlin amb el seu advocat/a, i ell/a canalitzarà les seves peticions ajustades amb el marc legal, a l'abast de la pàtria potestat, al règim de guarda que tinguin...